

DE ZOEG, EEN HEEL APART VERHAAL.

MIEL MATTHEUS

COLOFON

Tienen (België), lente 2013

Eerste druk

Titel:
De Zoeg, een heel apart verhaal.

Brouwer van De Zoeg en bezieler van het project:
Miel Mattheus
Promaco Vision

Uitvoering:
uitgeverij **De Groene Gedachte**
www.degroenegedachte.be

Redactie historische teksten & auteur bierverhaal:
Anne-Marijn Somers

Tekenaar:
Ward Broes
www.wardbroes.be

Correctoren:
Kojje Bosmans, Marianne Maes

Grafisch vormgever:
Dennis Martens
www.sfar.be

De Groene Gedachte helpt bij het verspreiden van een positief gedachtegoed, gaande van gezonde voeding, een gezonde levenshouding, balansbepalende en balansherstellende mechanismen of interacties van mens tot mens, van cultuur tot cultuur en tussen mens en natuur.

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar worden gemaakt, door middel van druk, fotocopie, microfilm, of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van De Groene Gedachte.

No part of this book may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from De Groene Gedachte.

INHOUD

nog te lay-outen
doe ik op het einde
van de opmaak, als
alles een vaste plek
heeft

INHOUD

Inhoudstabel

Woord vooraf met wie is wie (de groene gedachte ,de Ward en de Miel)
Tienen omstreeks XXX
Een vleugje bierhistoriek
Het bier brouwen (+ schema)
Verschillende Tiense brouwerijen (+ etiketten)
PIERAERTS (foto's en teksten)
Lancering van de Zoeg (persknipsels)
ZIGZAGZOEK, van dees krijgt ge nie genoeg
STRIPVERHAAL
Lied van de Zoeg
Koken met de Tiense Bieren (nog in ontwikkeling)
Alfabetische de namen van de voorintekenaars vermelden.

TIENEN DOOR DE EEUWEN HEEN

wordt leeg gelaten om het boek op een rechtse pagina te kunnen beginnen

Wat we nu kennen als de stad Tienen, begon als een nederzetting in het poelen- en bronnengebied rond de Gete, meer bepaald op de Germanusheuvel. Ook de Romeinen zetten hier in de eerste eeuwen na het begin van de tijdrekening al voet aan wal, getuige de vele sporen die gevonden werden in Grimde tijdens de opgravingen bij de aanleg van de HST-lijn. Dat particulieren bij graafwerken op allerlei vondsten stuitten die ze doorgaven van generatie op generatie hoeft niemand te verwonderen: de drie tumuli waarin Romeinse veldheren werden begraven bevinden zich immers op slechts een steenworp van de stadsring. De oude heirweg die Tongeren met Keulen verbond liep langs het marktdorp en ook daarvan vind je vandaag nog delen terug. In het begin van de elfde eeuw ontving Tienen de stadsrechten en in 1250 werd de stad al hoofdplaats van de Meierij. Niet lang daarna bloeiden de lakennijverheid en lakenhandel. De grandeur en de rijkdom van de Middeleeu-

wen kan je aflezen aan de O.L.V.-ten-Poelkerk op de Grote Markt, een pareltje in onvervalste hooggotiek, al zijn de vele beeldjes van het kerkportaal wel uit hun nissen verdwenen. Ook andere nijverheden maakten deze handeldrijvende stad rijk; er waren vanzelfsprekend veel bierbrouwers, maar ook leerlooiers en erg bedrijvige kloostergemeenschappen, die onder meer de gezondheidszorg op zich namen. In 1635 werd de stad ingenomen door de Hollanders en de Fransen die tegen de Spanjaarden streden en slaags raakten in de

EEN VLEUGJE BIERHISTORIEK

Buiten de stadsring vind je vooral platteland; dorpskernen met lintbebouwing tot aan de stadsring. Daartussen is er voornamelijk open veld, zijn er vruchtbare valleien met rijke akkers en laagstamboomgaarden, al dan niet doorsneden met holle wegen met begroeide houtkanten. De oude tramroute werd een fietsroute en de paar bossen die de stad rijk is, zoals het Oudenbos en het Gasthuisbos, worden nu druk bezocht door wandelaars. De grote aaneengesloten bossen die je nog ziet op de kaarten van Ferraris, waarin ooit illegaal jenever werd gestookt, werden door grootscheepse drainagewerken aan het begin van de negentiende eeuw jammer genoeg omgezet naar akkerland. Een deel daarvan maakte achter het station weer plaats voor de vestiging van een nieuw industriepark.

velden van Linter. Duizenden soldaten sneuvelden en ook de stad lag volledig in puin. Het was dankzij de graan- en bietenteelt op de vruchtbare leemgronden in de omgeving dat de stad kon heropleven. De oprichting rond 1850 van drie suikerfabrieken en de heropbouw onder impuls van deze industriëlen maakten veel goed. Zij huisvestten ook hun arbeiders in voor hen gebouwde wijken; dat alles zorgde voor een grote industriële heropleving en een verspreide rijkdom. De suikerraffinaderij is vandaag nog steeds actief in Tienen, al is de actieradius wel verplaatst.

Tienen heeft de bebouwingsdruk enigszins binnen de perken weten houden, al verdwenen in de binnenstad veel, helaas niet-geklasseerde, stadsmonumenten. Op dit ogenblik wordt de binnenstad bevolkt door inwijkelingen die werden gelokt door de lagere prijzen voor koopwoningen, maar ook door de wat grotere stadstuinen. In de stad vind je vandaag eerder weinig openbaar groen. Het stadspark, ooit een botanische tuin, herbergt wel enkele groene bezienswaardigheden zoals de liggende Catalpa.

De leemstreek rond Tienen leent zich uitstekend tot de teelt van graangewassen. Die granen werden verwerkt tot bier en jenever. In de kadastrale atlas (Popp omstreeks 1850), werden nog zes brouwerijen en acht jeneverstokerijen opgenomen. Van de 19de-eeuwse Tiense brouwerijen zijn er nog wat relictten bewaard gebleven in de buurt van De Gete en de Menegracht. De acht Tiense stokerijen overleefden de Duitse koper- (en klokken)opeisingen tijdens de Eerste Wereldoorlog en de wetten tegen het alcoholisme niet. Vooral de wet Vandervelde ter beteugeling van de openbare dronkenschap (1919) betekende de doodsteek voor deze bedrijven. Mogelijk bleef het volk vanaf toen wel wat langer leven en zo verminderde tegelijk de sociale ellende in de gezinnen. Brouwerij 'Den Anker' was oorspronkelijk gelegen

op de hoek van het Torsinplein en de Hoegaardenstraat. Er was ook een café met dezelfde naam. De brouwerij werd later geïncorporeerd in de brouwerij Pieraerts die zich daar ook had gevestigd. Deze laatste werd in de volksmond ook wel de 'Brouwerij der Dokters' genoemd. Ze brouwden het populaire 'Zoegbier'. Hoe het bier precies aan zijn vreemde naam kwam vind je terug in het stripverhaal. De rest van het verhaal is fictie. Onthou wel dat de dokters, die aandeelhouders waren in het bierbedrijf, er alles aan deden om het volk dit bier te laten drinken. Ze promootten het zelfs in hun eigen praktijk. Twee glazen per dag van het biologisch gebrouwen Zoegbier, dat zou heilzaam zijn voor elkeen. Teveel Zoegbier, dat dan weer niet. Het is wel zo dat in die tijd het drinkwater niet werd gecontroleerd, het was dus niet zo 'doods' als nu. Het zat vol bacterielevens, maar dat was niet alleen van het goedaardige soort: via het drinkwater werden ook ziektes verspreid. Door de alcohol was bier in die tijd mogelijk veel veiliger en zelfs gezonder dan pompwater, dus ergens hadden ze wel gelijk. Ziektes zoals tyfus maakten in die tijd veel slachtoffers, vaak door het gebrek aan voedsel- en persoonlijke hygiëne. Het water uit de rivieren werd benut voor de leerlooierijen, voor het aandrijven van de molens voor de graan-, katoen- en andere mechanische nijverheid.

De betekenisvolle sluitsteen van de inrijpoort van de oude brouwerijgebouwen bevindt zich nu in de St.-Katharinastraat. Vermoedelijk werd hij in de gebouwen

BIER IS GEZOND, MAAR DRINK HET MET MATE

van de brouwerij Vandenschriek ingemetseld na de overname van het bedrijf door Theophile Pieraerts in 1926. Zijn roots moet je zoeken in het tweede oudste huis van Tienen: hij woonde samen met zijn ouders in een pand in de geclusterde godshuizen die de naam 'Ark van Noë' kregen. Het huis staat nog overeind en wordt weldra gerestaureerd. Ook van de brouwerij vind je nog enkele relictten achter de handelszaken en woningen op de Torsinplaats. De Menegracht is nu ondergronds, ze werd overweld. De oorspronkelijke gebouwen van de brouwerij Vandenschriek in de parallelle Sint-Katharinastraat dateren uit de zeventiger jaren van de 19de eeuw. De onmiddellijke nabijheid van de ooit bevaarbare Gete hoeft niemand te verwonderen. Brouwer Eugène Janssens liet hier tussen 1870 en 1873 een groot biermagazijn optrekken in de typische 19de-eeuwse Rundbogenstil. Het wordt nu nog gebruikt als opslagplaats door diverse Tiense bedrijven, en er woont ook een architect. In het vroegere biermagazijn werd later het bedrijf van de gebroeders Vandenschriek gevestigd. Deze brouwerij bezat aan het begin van de 20ste eeuw depots in Brussel, Antwerpen en Luik: toch al niet mis! Omstreeks 1928 werd de Tiense biervestiging, intussen eigendom van Pieraerts, opgeslorpt door het Leuvense Artois. Er was in geen geval sprake van een link met brouwerij Loriers in Hoegaarden. Hoegaarden bleef heel lang onafhankelijk functioneren omdat het tot de Luikse enclave behoorde, het kon dus een aparte koers varen. Naar het schijnt

konden de Hoegaardiers en de Tienenaars het ook niet zo goed met elkaar vinden omdat hun roots zo verschillend waren: ze hadden andere gebruiken en mogelijk waren de Hoegaardiers ook geloviger en meer behoudsgezind. Hun katholieke rituelen bleven alleszins goed overeind en ook de prachtige dorpsarchitectuur met de grootse vierkantshoeven, herenhuizen en landkapellen kon zich handhaven. In Tienen vind je nog nauwelijks gebouwen uit de Middeleeuwen; alles werd verwoest door Franse en Hollandse troepen bij de inname van Tienen in 1635.

Bier is de directe opvolger van mede en mede is bereid uit vergiste honingsuiker, die nu nog door sommige imkers gemaakt wordt. Nog steeds behoren wij Belgen tot de grootste bierdrinkers op wereldvlak. Elk dorp kent zijn dorpsalkoliekers bij naam, maar verder is bier blijkbaar iets wat in onze genen zit. In de vijftiende eeuw dronken onze voorouders echter veel meer bier: per hoofd wel een liter per dag. Per hoofd: dat betekent dus niet alleen volwassenen maar ook kinderen en zuigelingen. De gewenning werd dus heel vroeg ingeleid. Stammen wij af van generaties alcoholisten? Eigenlijk wel, al was het ook de enige drank die 'zuiver' was. De franstalige hogere burgerij dronk vooral wijn. Bier was eerder iets voor het gewone volk. Hoedanook: voor arm en rijk was het gewone bron- en drinkwater bij momenten onbetrouwbaar, want niet gecontroleerd. In sommige gebieden was het de ideale verspreider van besmettelijke ziektes. Bier en wijn leken veilig omdat het gegiste dranken waren, maar ze werkten ondertussen wel verslavend. Zelfs het dokterstrio uit Tienen raadde twee pintjes per dag aan om in goede gezondheid te blijven. Slechts twee, maar dan wel dagelijks. Al hun patiënten kregen dit advies en zo stimuleerden ze natuurlijk zelf hun verkoop. Zij wisten ook wel: indien men het niet met mate dronk, dan zorgde het voor nog meer sociale ellende. En zelf werden ze ook wel eens betrap door het volk tijdens enkele minder heldere onfortuinlijke bierproefmomenten.

Er waren twee soorten bier: zwaar bier en gewoon bier. En er waren veel ondersoorten die nu veelal opnieuw worden gebrouwen als streekbieren. Ondanks het feit dat nagenoeg de helft van het bier thuis werd gedronken, bestonden er omstreeks 1850 zo'n 60.000 café's in België en elke stad had tientallen brouwerijen. Die 'brasseries' of kleine brouwerijen hadden vaak hun eigen café's. Het sociale leven speelde zich af in en rond die café's: hier werd beraadslaagd, er werden plannen gesmeed, en er werd nagepraat na het werk. Hier werd gevierd bij geboortes en na begrafenissen.

De wet Vandervelde beteugelde het drankmisbruik, net om de sociale ellende tegen te gaan ten tijde van en na de industriële revolutie. Men had het vooral gemunt op de sterke drank: minstens twee liter moest men kopen en dat konden de armen niet betalen, zodat hun vertier vanzelf minderde. Tijdens de oorlog werden de koperen ketels van de jeneverstokers ook nog eens opgeëist voor het maken van bommen en munitie, wat niet verhinderde dat in sommige bossen illegaal jenever werd gestookt. Dat zou ondermeer het geval zijn geweest in Oplinter en Stok. Zeker tijdens de bezetting waren hieraan grote risico's verbonden.

HET BIER BROUWEN IS GEEN SINECURE...

Bier drinken lijkt voor sommigen erg makkelijk, bier brouwen is alvast andere koek! Toch telden wij een eeuw geleden in bierland België meer bierbrouwerijen of brasserieën dan dagen in een jaar. Het bier als eindproduct is het resultaat van verschillende handelingen en scheikundige processen die elkaar opvolgen. De omstandigheden waarin dit gebeurt en het moment waarop ze plaatsvinden, zijn van groot belang voor een geslaagd brouwsel.

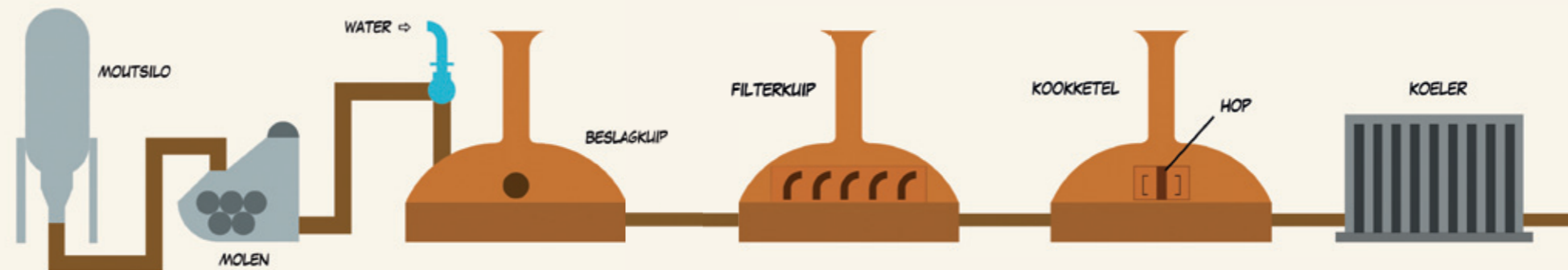
Bij het bier brouwen vertrekt men niet van hop, zoals vaak wordt gedacht, maar van graankorrels. De noodzakelijke suikers komen ook niet uit suikerbieten. Er zijn wel verschillende benaderingen van het brouwproces en die leiden tot variatie in bieren en biersoorten. Zoals bij elke alcoholische drank, speelt de vergisting een belangrijke rol. Gist bestaat uit eencellige organismen die suikers omzetten in koolzuur en alcohol. Omdat graansoorten van nature nauwelijks suikers bevatten, moet eerst de gerst tot een suikerrijke substantie of wort worden verwerkt. Dit gebeurt door achtereenvolgens te mouten en te maischen. Mouten is het verwerken van een zeker graan, meestal is dat gerst, tot gekiemde, gedroogde korrels. Het moutproces vindt plaats in een mouterij. De gerst wordt in water geweekt en gewassen om vervolgens enkele dagen in een warme ruimte te worden opengespreid. De vochtige gerst gaat door de warmte kiemen (er groeit een worteltje uit). Bij het ontkiemen worden er enzymen gevormd die het zetmeel in de

graankorrels omzetten tot suikers. Het ontkiemen wordt gestopt door de temperatuur te verhogen. Dit heet 'eesten' en dient om de korrels te drogen. Het product dat zo ontstaat heet mout. De gedroogde mout moet worden vermalen om het zetmeel los te laten komen. Dit maalproces wordt schroten genoemd; de korrels worden zeer grof gemalen. Het kaf komt nu los van de gerst. Bij het maischen wordt de mout in water opgelost. Hiervoor wordt het mengsel geleidelijk verwarmd: eerst tot 50 graden, waarna de temperatuur enige tijd stabiel wordt gehouden. De duur van het maischen en de lengte van de periode waarop een zekere temperatuur wordt vastgehouden zijn van grote invloed op de smaak van het desbetreffende bier. Bij 65 graden wordt het aanwezige zetmeel in suikers omgezet. Deze suikers zijn vergistbaar en worden aldus omgezet in alcohol. Hoe langer de temperatuur van 65 graden wordt aangehouden, hoe alcoholischer het bier. Het beslag dat het resultaat is van het maischen bestaat uit een suikerrijke vloeistof, het wort, en rondrijvende

vaste bestanddelen. Deze vaste bestanddelen zijn voor het bier niet nuttig en moeten dus uit de vloeistof worden gefilterd. Dit proces is breder bekend: men noemt dit het klaren. Het wort vormt de basis van het bier. Deze moutpap bevat zowel vergistbare als onvergistbare suikers en is eigenlijk de blauwdruk van het bier dat het resultaat zal zijn - een zoet bier, een alcoholisch bier, een combinatie van beide... Na dit klaren wordt het wort gekookt. Tijdens het koken wordt hop toegevoegd. Vroeger bestond de hop uit gedroogde bloembellen, maar tegenwoordig kan men ook voor geconcentreerde stroop of hopextract of poeder (hopelletts) kiezen. Hop zorgt echter niet alleen voor de bittere smaak maar ook voor een stabiele schuimkraag, een betere conservering en niet te vergeten het distincte aroma van het bier. Tevens zorgen het kookproces en de hop ervoor dat een groot deel van de in het wort aanwezige eiwitten uitgefilterd kunnen worden. Door het gedeeltelijk verdampen stijgt dan weer de suikerconcentratie: het bier wordt nu voller en zwaarder. Na

dat het wort is gefilterd wordt het nog gekoeld. Dit koelen moet zo snel mogelijk gebeuren, om bacteriën geen kans te geven. Na het koelen worden gist en lucht toegevoegd. Gezonde lucht is noodzakelijk voor een snelle vermeerdering van de gistcellen: daarvoor is zuurstof nodig. De vergistbare suikers uit het wort worden tijdens deze hoofdgisting omgezet in alcohol, koolzuurgas en smaakstoffen. Na de gisting is er niet langer sprake van "wort", "vloeistof" of "moutpap"; eindelijk heet het bier. Bier dat één keer gegist is wordt jongbier genoemd, een tussenproduct met weinig smaak en nauwelijks koolzuur. In het jongbier zitten verschillende stoffen die het bier een slechte smaak en kwaliteit kunnen bezorgen. Een tweede gisting moet deze stoffen doen oplossen. Elke stap in het brouwproces is uiteindelijk van invloed op de smaak van het bier. Er zijn verschillende methodes, en brouwers kunnen deze methodes ook weer combineren teneinde hun eigen unieke bier te brouwen.

Bron: wikipedia

GAAN HALEN BIJ HET ONUITPUTTELIJKE GOEDE....

“Het kan zonderling schijnen dat de hop een vlaanderse kultuur is, terwijl de beste bierdrinkers in het brabantse wonen. Maar hier is een tweevoudige uitleg voorhanden. Ten eerste, de tijd dat een kultuur noodzakelijkerwijze op de plaats van de latere bewerking werd verbouwd, is voorbij: moderne vervoersmiddelen zorgen voor een verhelping. We zien dat met de suikerbieten van Bachten de Kuppe, hier in Tienen versuikerd en met het vlas van de Leie, voor scheer en inslag te Verriers bestemd. Ten tweede, zelfs in vroeger tijden toen het vervoer van Vlaanderen naar Brabant aan allerlei moeilijkheden onderworpen was en niet alleen aan moeilijkheden wegens vervoerkosten, was hopbouw hier geen noodzakelijkheid. Onze witte bieren, zo geurig, gezond en fijn, behoeften geen hop.”

Tienen en de omgeving, vooral Hoegaarden, zijn plaatsen die eeuwen geleden reeds gekend waren als voorname bierproducenten. De belangrijkheid ervan komt op menig terrein naar voren, zelfs in de geschillen tussen prinsen en graven zoals we later wel eens zullen napluizen tussen Tienen in provincie Brabant en Hoegaarden (toen nog) in provincie Luik.

Onze stad heeft verscheidene brouwerijen gekend. Vandaag kijken we eens naar deze die de Zoeg maakte. Mensen van mijn ouderdom en ouder herinneren zich nog de door iedereen gekende reclamespreuk: ‘Van Zoeg, nooit genoeg!’

Zoeg is het tiense woord voor zeug. De ‘oe’ wordt kort uitgesproken. In tegenstelling met de pilssoort met haar nadrukkelijke hopsmaak en de dortmundersoort, de twee toonaangevende blonde biersoorten, was Zoeg een specifiek tiens bier. Het was zeer rijk aan aroom, had een karakteristieke smaak, eerder wat naar de zoete kant, wat het ook weer gezocht bij de vrouw maakte, en was blond. Het had echter niet de heldere doorzichtigheid van de huidige blonde bieren. Het bezat 7° alcoholgehalte en de zoeterige aantrekkelijkheid van het gerstenat, heeft menigeen verrast met een fameus stukse in de kraag. Ik heb het ook veel gedronken, dus ik kan er van meespreken.

Alhoewel Zoeg in bijna elke herberg van de stad werd geschonken, waren er toch enkele drankgelegenheden die gekend waren voor hun ‘Zoeg’. Zo liep de fabel dat bij Pluymers in de Stationstraat, waarvan het uithangbord luidde: ‘Het Brouwershuis’ en dat na de verbouwing “Brewery House” (sic!) werd gedoopt, waarschijnlijk om up-to-date te zijn, speciale Zoeg te krijgen was. In werkelijkheid was dit vermoeden alleen te danken aan het feit dat Pluymers een uitzonderlijke zorg besteedde aan zijn installatie. Inderdaad ‘Zoeg’ was evenals alle goede bieren, erg delikaat, zeer gesteld op verzorging, een ervaren behandeling vergend en onverbiddelijk voor wat betreft de juiste graad van schenktemperatuur.

Vele arbeiders en kleine bedienden sloten hun zondag af met een wandeling door de stad, de vrouw in

de arm, op hun gemakse naar de statie toe. Bij Pluymers gingen ze dan een paar glazen Zoeg drinken. Het stak er altijd bomvol en ook op wekdagen, op het uur van de treinaankomsten, was het een binnen- en buitengeloop van mensen die nog gauw ‘een Zoegske’ gingen pakken alvorens huiswaarts te keren.

Ook bij Poj (Puelinckx) op de Torsinplaats stond de Zoeg goed aangeschreven en ook van hem vertelden sommige allesweters ten onrechte dat voor hem een speciaal brouwsel werd gemaakt. Maar Poj, die alleen woonde, had voor niemand anders te zorgen dan voor zijn bier.

De Zoeg kwam eigenlijk uit de Brasserie des Docteurs op de Torsinplaats (de vroegere Vismarkt). Het was de grootvader van de huidige eigenaar, dhr. Th. Pieraerts die het bier een ferme duw in de rug gaf.

In 1984 werd de brouwerij Vancouthem, gelegen op de Torsinplaats (toen Vismarkt) overgenomen door: Mr. Edouard Pieraerts, dokter Hendrickx, dokter Geens, dokter Vanaudenaerde en Mr Leandre-Dewilde; vandaar de benaming ‘Brasserie des Docteurs’.

Het is dhr. Edouard Pieraerts, vader van Théophile Pieraerts, die het beheer van de brouwerij in handen nam; het is dhr. Jacobus Coelst, vader van de heer Coelst en schepen van de stad Brussel, die meester-brouwer was.

Het eerste brouwsel van het Bière des Docteurs was klaar op Goede Vrijdag van 1884. Het bier Zoeg werd gemaakt sinds 1890. Deze benaming werd er aan gegeven door enkele lustige proevers van het eerste brouw-

sel, die bij ieder vers gevuld glas in het Nederlands zeiden: ‘Wij gaan nog eens naar de Zoeg’. In 1887 nam dhr Théophile Pieraerts het bestuur van de brouwerij over. Zo staat het in de brief van dhr. Pieraerts.

Wanneer in Tienen iemand gul en vrijgevig was, zegt men van hem ‘geft lèk ’n k’rr’zug’, daarmee zinspeelend op de geefkracht van de zeug om haar biggenkroost te voeden. (kurren is het Tiense dialectwoord voor biggen). Naar de Zoeg gaan betekent ook: gaan halen bij het onuitputtelijke goede.”

Fons Maas schreef dit artikel in de Tiense rubriek over bier.

Bron en datum onbekend.

VERSCHILLENDE TIENSE BROUWERIJEN

DE BROUWERIJ VAN DE DOKTERS

Dr. Jos Geens
1878-1937

Edouard Pieraerts
1843-1891

Eugénie Van Herberghen
1844-1914

De brouwerij werd omgedoopt tot Brasserie des Docteurs door de dokters Louis Geens, Hendrix en Van Audenaerde, samen met Leander De Wilde en Edouard Pieraerts, zoon van Pierre Joachim Pieraerts en Thérèse Dotremont.

De familie Pieraerts woonde in het godshuis 'In de Ark van Noë' en bewerkte ook de grond rondom deze woning. Deze woning, die ze in 1835 van Louis Hoebanckx had gekocht, voor groenteteelt. Mogelijk bleven die bewerkbare gronden wel van de paters. De kleinkinderen van het stel verkochten de woning uiteindelijk aan deze Broeders Alexianen. Het oude huis staat vandaag de dag nog steeds overeind en het is nog steeds in handen van de Broeders. De staf heeft zelfs plannen om het te renoveren.

De grote voorgevel in de gelijknamige straat verbergt eigenlijk een woninggroep. De indeling van de kamers en verschillende woonentiteiten is ook vandaag nog

'Ark van Noë'

Poseren voor de brouwerij waar ze werkten

mee hadden geïnvesteerd, werd het bier 'Het bier van de dokters' genoemd. Telkens wanneer er een nieuw brouwsel was, werd dat voorgeproefd. Dan zeiden ze "Kom mannen, we gaan nog eens naar De Zoeg." Zoeg is het Tiense dialectwoord voor 'zeug'. Hoe het bier aan deze vreemde naam kwam, kan u lezen in het stripverhaal. Dat stukje strookt helemaal met de waarheid.

origineel. De authentieke plafonds zitten verborgen onder valse plafonds, maar de prachtige brede schouwen met versierde schouw mantels plus enkele deuren met sloten zijn vrij te bewonderen. Hier en daar zien we nog resten van muurschilderingen.

De (gedachte)sprong van landbouw naar bier brouwen was niet zo groot: de woning bevond zich binnen de stadsring waar er meerdere brouwerijen waren, en graan is een basisgrondstof van bier. Edouard Pieraerts maakte dus mooie plannen en verhuisde naar een oude hoeve aan het Torsinplein (de vroegere Vismarkt). De hoeve dateerde van 1884, maar veel vinden we daar vandaag niet meer van terug. Nog enkele relictten van de brouwerij kan je bewonderen vanuit de meubelzaak.

Wellicht omdat de drie dokters

De Brouwerij van de Dokters omvatte 2 terreinen: 13 are aan het Torsinplein, met onder andere ook Brasserie l'Ancre en café 'het Anker', ook door hen verworven, en 24 are aan de Hoegaardenstraat tot aan de Meendijk. Daar

Café 'Het Anker' aan de Torsenplaats (of vroegere Vismarkt)

Gebaseerd op een oude foto

bevonden zich de magazijnen, een tuin en 2 woonsten met stallingen voor de brouwerspaarden. Later werd dit een tennisveld voor de familie. We kunnen vandaag nog delen van de magazijnen zien, en zelfs van de brouwerij. In de Sint-Katharinastraat vinden we ook de gebouwen van Brouwerij Vandenschriek, die later door Brouwerij Pieraerts werd verworven. Dat was in 1930. De oorspronkelijke gebouwen van de brouwerij Vandenschriek dateren uit de jaren zeventig van de 19de eeuw. Brouwer Eugène Janssens liet hier tussen 1870 en 1873 een biermagazijn optrekken in de destijds zo typische Rundbogenstil. In het oude biermagazijn werd later het bedrijf van de gebroeders Vandenschriek gevestigd. Deze brouwerij bezat bij het begin van de 20ste eeuw depôts in Brussel, Antwerpen en Luik. Later werd de Tiense biervestiging helaas volledig opgeslorpt door het Leuvense Artois, maar het Zoeg-bier bleef men brouwen

tot 1955. Brouwerij Pieraerts brouwde in 1953 Zoeg (982 hecto's), Tripel, Dobbel, Bruin, Witbier en Ménage, samen goed voor maar liefst 6554 hectoliter.

Nu bevinden zich in de Sint-Katharinastraat nog twee stille materiële getuigen van dit rijke bierbrouwenverleden. Een cementstenen anker werd geïntegreerd in de gevel en wat verderop zien we ook een andere sluitsteen met daarop, heel herkenbaar, de typische attributen van de bierbrouwers.

Poortsluitsteen met brouwersattributen

**zijn dit de foto's voor de foto-pagina's?
4 pag voorzien om per katern van 4 uit te komen
dient nog gelay-out te worden**

In de Sint-Katharinastraat zien we de voorzijde

*De Gete met de brouwerijgebouwen.
Oorspronkelijk Vandenschrieck*

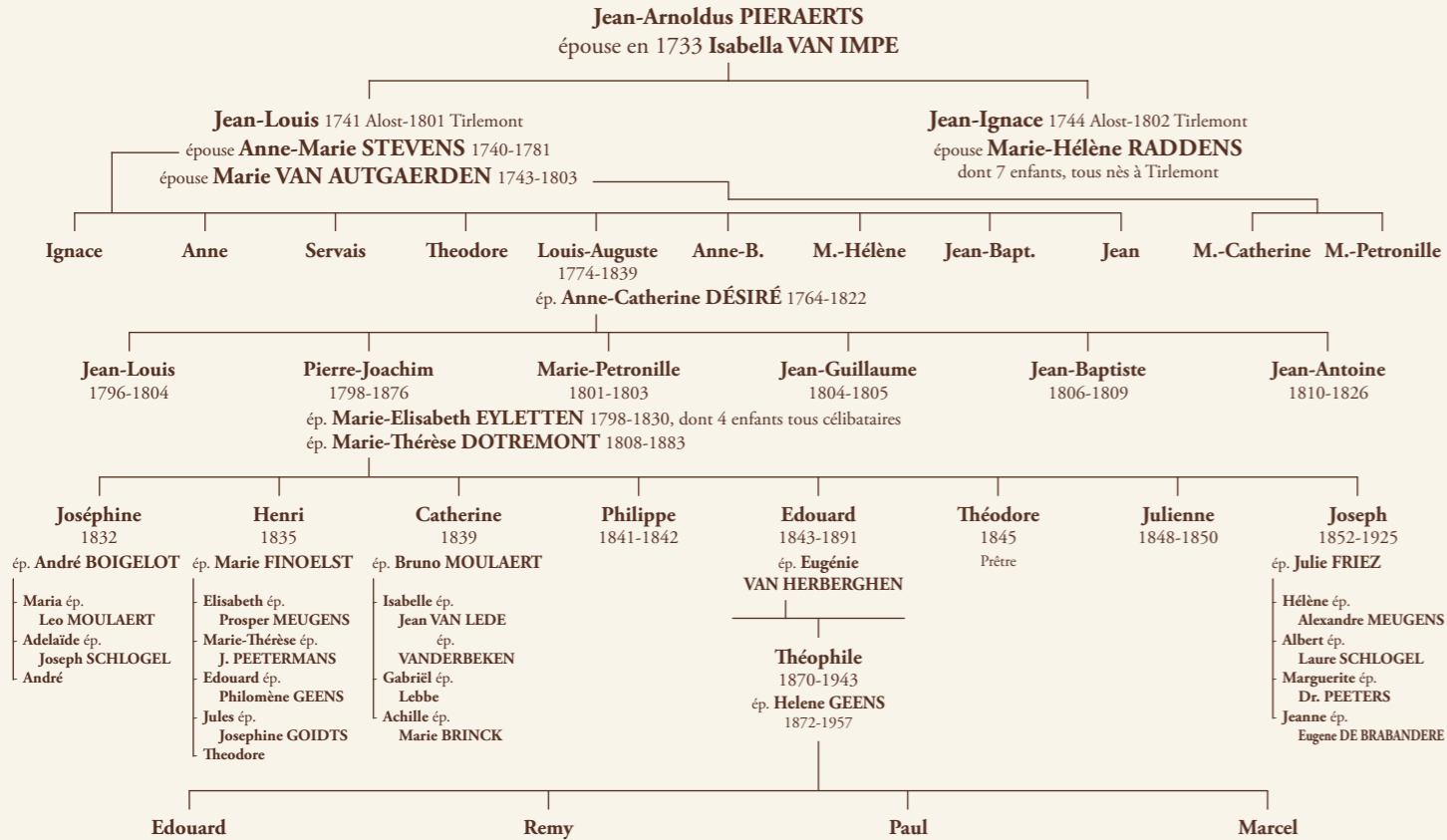
*Achterin vinden we (ook nu nog)
het brouwerijgebouw als relict.
(=achter de meubelwinkel aan de Torsinplaats)*

[19]

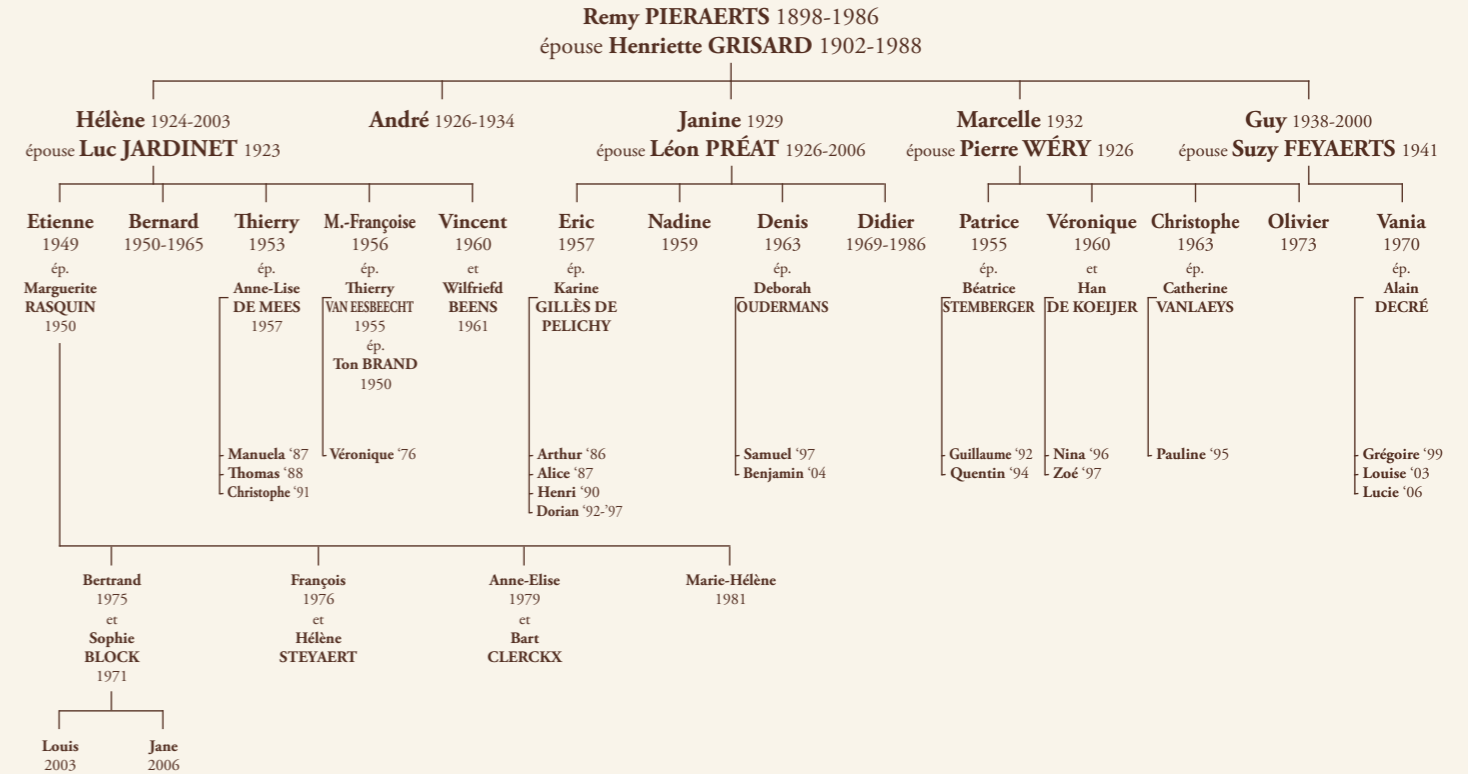
DESCENDANCE DE ARNOLDUS PIERAERTS

Alost - Tirlemont

DESCENDANCE DE REMY PIERAERTS

Tirlemont

dient nog gelay-out te worden

DEZE FOTO ONTBREEKT heb er wel een kopie van maar geen bestand

moet ik die kopie gebruiken?? hier is op geschreven eh

Mariette DEBRY - Remy PIERAERTS - Richilde SNYERS - Maxeel PIERAERTS - HELENE GEENS - YETTE GRISARD
Théophile PIERAERTS - Paul PIERAERTS - Edouard PIERAERTS - Hélène BEAUDUIN

Café Het Anker + Brasserie des Docteurs

DEZE FOTO ONTBREEKT heb er wel een kopie van maar geen bestand

Voorgevel van woning bij de oude brouwerij, zoals die nu nog bestaat aan de Torsinplaats.

VAGE FAMILIEHERINNERINGEN AAN EEN ANDERE TIJDSGEEST

Miel Mattheus ging op zoek naar de nazaten. Hij zocht Marcelle en Véronique op om meer te weten te komen van de familiegeschiedenis. Marcelle is de kleindochter van brouwer Remy Pieraerts. Ze is inmiddels tachtig en vertelt hem wat ze nog heeft onthouden uit die glorierijke tijd:

Grootvader Remy was gek genoeg zelf geen bierdrinker, zo zegt ze. Toch was bier brouwen zijn ware

passie. In die tijd bestond er ook een brouwerijschool waar je het vak kon leren. (Onder de studenten zie je op de foto hieronder overigens ook enkele paters. Vele ordes kweten zich van die taak en dreven handel met hun omgeving. Ze probeerden immers zelfvoorzienend te zijn, maar daarvoor hadden ze wel nog een surplus nodig.) Haar grootvader was wel een wijnrinker want dat hoorde bij zijn stand. Hij sprak Frans met een rollende 'r'. In Tienen en ook in andere steden

sprak de hogere burgerij sowieso de Franse taal. De 'beter begoeden' liepen ook school in het Frans, ofschoon ze geen Walen waren. Aangezien Tienen zo dicht bij de taalgrens ligt, waren en zijn ook nu nog veel inwoners er perfect tweetalig.

Remy was een trots man, vertelt ze. Hij was welgesteld en toonde graag zijn succes in zaken. Zo reed hij in Tienen rond met een Buick. Zo'n Buick had zeven plaatsen in plaats van vijf. Remy kan het zelf niet meer navertellen, maar hij deed zijn best om alles omtrent de familie en het brouwerijwezen netjes te archiveren. Marcelle vond haar grootvader ook wat 'difficile in omgang'. Ze onderhielden als kleinkinderen nauwelijks banden met het brouwerijwezen. Pas achteraf ging het haar interesseren. Dat was niet verwonderlijk want de kinderen of kleinkinderen mochten niet in de brouwerij komen en niet praten met de werknemers. Nog vreemder was dat haar grootvader hen aansprak met 'vous', zo vertelt ze. Hij tutoyeerde wel zijn werkvolk. Hij maakte daarin een scherp onderscheid. Nu is dit alles inderdaad ondenkbaar, maar in die tijd was er bijna geen omgang met mensen van een andere klasse of stand. De patron deelde enkel bevelen uit aan de mensen die hij in dienst had en cash uitbetaalde. Er was geen sprake van een gewoon gesprek van man tot man.

Tussen 1940 en 1945 vluchtte hij met zijn gezin naar Frankrijk. 'La bonne' ging ook mee. Dat was een zekere Emilienne die voor hen werkte en die in Hélécinne woonde. Dat zij in functie leefde van haar werkgevers, dat was toen de normaalste zaak van de wereld. De familie verbleef 9 maanden in Marmaude (Samazan) en toen ze allen terugkwamen prijsden ze zich gelukkig; de Duitsers hadden niets van hun eigendommen verwoest noch in beslag genomen. Ze werden vanaf hun terugkomst wel door de bezetter verplicht om twee Duitsers kost en inwoon te geven in hun stijlvolle burgerwoning. Die 'heren' aten dus ook mee aan tafel. Aan deze jongens hadden ze wel goede herinneringen aangezien ze stijlvol gekleed gingen en beleefd waren in de omgang. Remy had minder goede herinneringen aan de Amerikanen Bob en Sam, die hij na de bevrijding had gehuisvest. Hij vond ze te los en ongemaniert. (Amerikanen hebben naar verluidt geen tafelmanieren. Het is een Europese cultuur. Hm.)

Toen de brouwerij voorgoed haar deuren sloot, werden de letters van de 'Brasserie Pieraerts & Cie' netjes verwijderd van het pand dat grensde aan de Torsinplaats. (zie foto met de twee dames.) Bij hevig stormweer in het voorjaar van 1990 ging plots de grote burgerwoning van de familie Pieraerts tegen de vlakte. De carnavalsstoet was

er dezelfde dag nog voorbij getrokken! Gelukkig bleef het bij materiële schade en dat mag een wonder heten. De restauratiewerken aan deze woning waren nog maar net aangevangen, maar van dit pand bleef erna helaas niets meer over om te restaureren. (zie foto van ingestort pand). Later zou meubelwinkel Huzaar er zich vestigen en

zodoende bleef van de oorspronkelijke gevel niets meer over. De bakstenen schouw en het hoge brouwerijgebouw erachter, gebouwd in zo typische kenmerkende stijl voor aan het begin van de negentiende eeuw, bleven wel bewaard. Je kan ze nu vanuit de huidige meubelwinkel gadeslaan, maar van het stukje Tiense bierbrouwersgeschiedenis weten de

huidige en nieuwe winkeleigenaars helaas (nog) niet erg veel te vertellen. Vriendelijk als ze zijn, mogen we van hen wel de brouwerijgebouwen binnenin wel even komen bewonderen.

ZIGZAGZOEG, VAN DEES KRIJGT GE NIE GENOEG!!

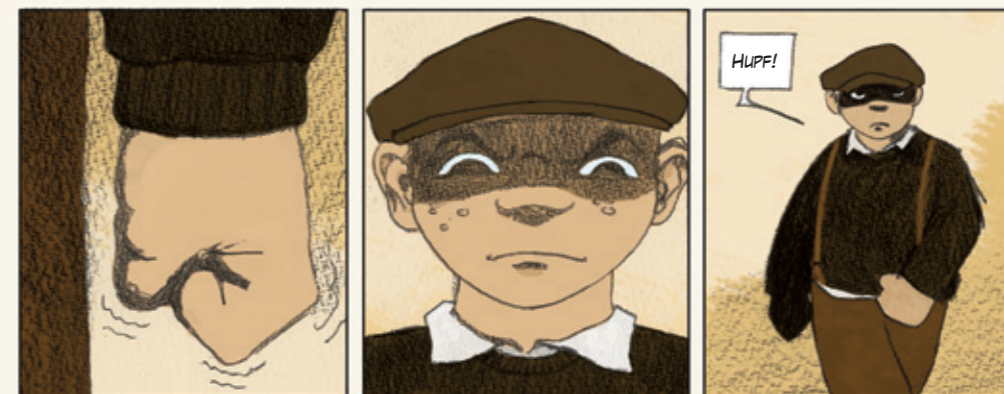
ROSSE TUUR WAS EEN BASTAARDZOOM, MAAR ANDERS DAN ZIJN TIJDGENOTEN IN DEZELFDE SITUATIE, HAD HIJ DAAR AANVANKELIJK WEINIG LAST VAN. HET MANNEKE LEEK NIET TE BESEFFEN ONDER WELK SLECHT GESTERNTTE HIJ WAS GEBOREN. HOE KWAM ZOIETS?

HIJ WAS EEN ERG KLEINE, NOGAL SCHRIELE BABY EN EEN SNELLE BLIK IN DE WIEG WAS VOLDOENDE OM COMPASSIE OP TE ROEPEN. TOEN ZIJN ONGEHUWDE MOEDER STIERF AAN TYFUS EN TUUR DUS NIET MEER DOOR HAAR GEVOED KON WORDEN, WERD HIJ VRIJ SNEL OPGEVANGEN DOOR DE SCHAAPHERDER. DAT WAS EEN MAN DIE OP EEN SCHONE DAG VANUIT HET VERRE LIMBURG MET ZIJN KUDDE SCHAPEN IN TIENEN WAS AANBELAND. HIJ WAS VERLIEFD GEWORDEN OP DE VRUCHTBARE LAPPENDEKEN VAN VELDEN, DOORSNEDEN MET DIEPE HOLLE WEGEN EN AFGEZOOMD MET DOORNHAGEN. HIJ WAS HIER 'NE VREMDE' EN TOCH KREEG HIJ VAN ELKE BOER VRIJE DOORGANG DOOR DE WEIDEN NAAR HET VRUCHTBARE BRONNENGEBIED. HET WAS OP DIE PLAATS DAT HIJ, MET WAT BEHULP VAN DE PAROCHIANEN, EEN HUIS IN LEE M BOUWDE. ZO GING DAT DESTIJD, JE STOND ER ECHT NIET ALLEEN VOOR.

DE WINTERS WAREN STRENG IN DIE TIJD, EN AF EN TOE WARMDE HIJ ZIJN NOBELE HART BIJ ANGELE, DIE HIJ ZO VAAK TUSSEN DE BIETEN ZAG KRABBen, ZOALS DAT HEET. ZIJ KNIELDE IN HET VELD EN BAD TOT GOD WANNEER DE KLOKKEN LUIDDEN. HET DUURDE NIET LANG VOOR ZE TROUWDE EN ER KINDEREN KWAMEN; VAN DAN AF LIEP HIJ ALS HERDER DUS NIET MEER ZO VER DE ZANDLEMEN HEUVELS OP, WANT HIJ WILDE IN DE BUURT VAN ZIJN VROUWKE EN KINDERTJES BLIJVEN.

'DEN VREMDE HERDER', ZOALS HIJ WERD GENOEMD, HIELP BIJ HET ONTSMETTEN VAN HET HUIS VAN DE ONFORTUINLIJKE JONGE MOEDER, OP HET GEVAAR AF ZELF ZIEK TE WORDEN. HET SCHRALE, HUILENDE KIND NAM HIJ MET ZICH MEE, OOK AL HAD ZIJN GEZIN HET ZELF NIET ZO BREED. VROUWKE ANGELE HAD ECHTER ALTIJD TE VEEL MELK EN DUS VOEDDE ZE TWEE KINDEREN IN ÉÉN MOEITE. JA, ZIJ WIST WEL RAAD MET DAT SCHARMINKEL. NIEMAND DIE HET WAAGDE DAAR EEN KWAAD WOORD OVER TE ZEGGEN, WANT DE HERDER WAS DE MAN DIE EEN DRENKELING HAD GERED UIT DE MENE. OF WAS HET DE GETE? HIJ WAS DUS AL EEN SOORT DORPSHELD.

VOOR DAT ARME KIND WILDE HIJ GRAAG NOG EEN KOMMETJE EXTRA OP ZIJN TIENSE TAFEL TOVEREN, AL HAD HIJ HET ZELF OOK NIET ZO BREED EN MOEST HIJ ELKE CENT IN TWEE BIJTEN. HIJ GING ZELFS BIJKLUSSEN ALS SCHRIJNWERKER OM HET HOOFD BOVEN WATER TE HOUDEN. HIJ MAAKTE VOORNAMELIJK KLOMPEN EN KRUISEN. AF EN TOE LEEK HIJ UITZONDERLIJK GEÏNSPIREERD EN DAN VERHIEF HIJ HET AMBACHT TOT KUNST. DAARDOOR KREEG HIJ AL EENS DE OPDRACHT EEN MOOI BEELD TE SCULPTEREN VOOR DE SINT-GERMANUSKERK, MAAR VEEL RIJKER WERD HIJ DAAR NIET VAN. DAT VOND HIJ NIET ERG, WANT MET DEZE 'HEILIGE' OPDRACHTEN HOOPTTE HIJ TOCH EEN PLAATSJE IN DE HEMEL AF TE KOPEN VOOR ZIJN SCHONE ZIEL.

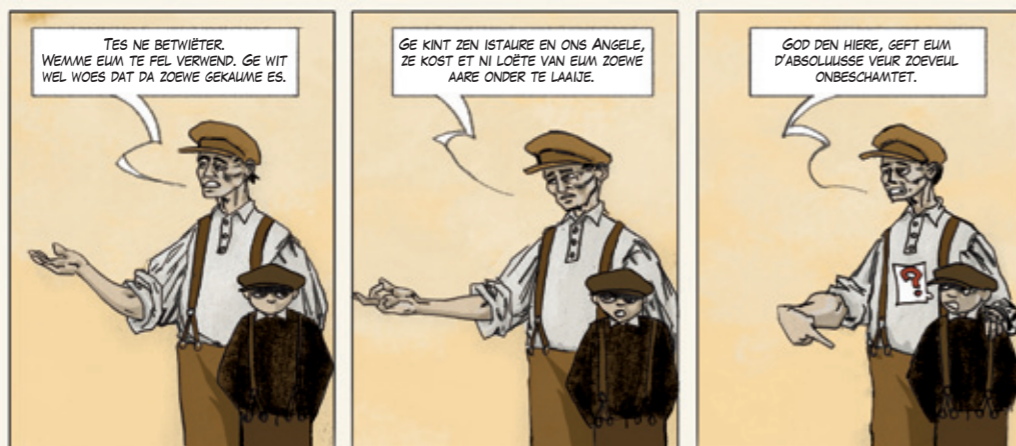
KLEINE TUUR GROEIDE ALS KOOL EN JE HERKENDE HEM VAN VER. HIJ HAD EEN RODE, WARRIGE BOS HAREN BOVEN EEN VROLIJKE SNOET VOL SPROETEN. HIJ WAS EEN PIETER VENTJE EN, WIJS ALS HIJ WAS, KON HIJ HET NATUURLIJK NIET AANZIEN DAT ZIJN ADOPTIEVADER ZO HARD ZWOEGDE VOOR PASTOORS EN NOTABELEN IN RUIJL VOOR WAT TROTS, EER EN ZIJN EIGEN ZIELENHEIL. DAT VOND HIJ ONEERLIJK EN HIJ BEGRIEP AL ZEER JONG DAT KENNIS MOGELIJK OOK MACHT BETEKENDE. DAT JE AL VAN BIJ JE GEBORTE TOT EEN BEPAALDE KLASSE MET BEPAALDE (KLASSEGBONDEN) VOORRECHTEN KON BEHOREN, DAAR HAD HIJ TOEN GELUKKIG NOG GEEN WEEET VAN. HIJ ZAG WEL HOE DE HEREN VAN DE PAROCHIE ZICH VERDIEPTEN IN GESCHRIFTEN EN ONDER ELKAAR GELEERDE TAAL SPRAKEN. ALS HET GEPEUPEL HEN NIET MOCHT VERSTAAN, SCHAKELDEN ZE ZELFS OVER OP HET FRANS.

DOKTER HENDRIX KEEK OP VAN ZO VEEL STOUTMOEDIGHEID. HIJ WERD NIET BOOS, MAAR LEGDE ZIJN HAND OP TUURS LINKERSCHOUDE EN LACHTE:

TUUR SCHROK VAN DE NAAR ZIJN AANVOELEN TE ONDERDANIGE REACTIE VAN ZIJN PLEEGVADER, MAAR TEGELIJK VOELDE HIJ ZICH BESCHAAMD. HET HOORDE NU EENMAAL NIET, ZOMAAR EEN DOKTER AANSPREKEN.

HOE OUDER TUUR WERD, HOE GROTER ZIJN VERLANGEN OM TE LEREN LEZEN EN SCHRIJVEN. HIJ STOND OP MET DIE GEDACHTEN EN HIJ GING ER WEER MEE SLAPEN.

HIJ BAD VELE MALEN TOT GOD EN ONZE-LIEVE-VROUW-TEN-POEL, TOT SINTERVIVEN, DE HEILIGE WIVINA EN ALLE ANDERE PATROONHEILIGEN DIE HIJ KENDE VAN DE KERKEN EN KAPELLEN WAARVAN HIJ DE BINNENKANT AL MENIGMAAL HAD BEWONDERD. HIJ WAS HEEL DEVOOT EN BEKEEK DE SCHILDERIJEN EN MUIRSCHILDERINGEN MET VOLLE AANDACHT. MAAR HIJ LIEP NATUURLIJK GEEN SCHOOL EN ZIJN VADER LEERDE HEM INDERDAAD KLOMPEN SCHAVEN, ZOALS VOOR DOKTER HENDRIX MAKKELIJK TE VOORSPELLEN VIEL.

TUUR KOESTERDE ECHTER DE STILLE WENS OM OIT VERHALEN TE SCHRIJVEN. HIJ BEZAT ZO'N WONDERLIJKE FANTASIE DAT HIJ IEDEREEN IN EEN OOGOPSLAG AAN HET LACHEN KREEG. SOMMIGE DORPSBEWONERS FLUISTERDEN DAT HIJ WEL DE ZON VAN PIERLALA KON ZIJN. ZATTE PIERLALA DIE ALTIJD ZULKE MOOIE VERHALEN KON VERTELLEN OVER DE POLITIEKE GEBEURTENISSEN VAN DIE TIJD, MET FRATSEN EN AL! HIJ HOONDE OOK DE HEREN EN DAMES VAN STAND. HIJ WAS EEN MAN DIE GOD NOCH GEBOD KENDE. NA ZIJN ZOGENAAMDE HERRIJZENIS UIT DE DOODSKIST OM AAN DE LEGERDIENST TE ONTSNAPPEN, NATUURLIJK MAT HIJ ZICH EEN GODDELIJKE STATUS AAN. OM DIE TE BEWIJZEN ZOOPT HIJ ZICH NIET MEER HET LAZARUS, WAARDOR HIJ VANZELF ZIJN LEVEN BETERDE. DIEP VANBINNEN HAD VROLIJKE PIERLALA IMMEERS WEL EEN SCHONE ZIEL EN VOORTAAN FLADDERDE DE DORPSHAAN NIET MEER VAN VROUW NAAR VROUW. HIJ ZETTE ZICH IN VOOR DE GEMEENSCHAP EN IEDEREEN KON OP HEM REKENEN. GEBEURDE ER WAT, DAN RIEP MEN PIERLALA. MAAR HIJ BEHIELD ZIJN ZOTTE KARAKTER, WANT HIJ BLEEF EEN GRAPJAS EN EEN VRIJBUIER.

MOGELIJK HAD HIJ, OM HET AF TE LEREN, NOG EEN KIND VERWEKT IN EEN ANDER NEST. ALLE OUDEREN DIE HEM NOG HADDEN GEKEND, VROEGEN ZICH HARDOP AF OF PIERLALA NIET DE VERWEKKER WAS VAN ROSSE TUUR.

"GOD HEBBE HAAR EN ZIJN ZIEL", ZEIDEN ZE DAN EN ZE SLOEGEN ZICH SNEL EEN KRUIS OP DE BORST, KEKEN EVEN NAAR DE HEMEL EN SLOEGEN VERVOLGENS WEER DE OGEN NEER. DE TWEEDE VRAAG WAS DAN NATUURLIJK OF TUUR VAN HEM ZIJN WONDERLIJKE FANTASIE EN WIJSHEID ZOU HEBBEN GEËRFD. ZOU DIE SLIMME, VROLIJKE EN ERG DOORTRAPTE PIERLALA ECHT ZIJN VADER KUNNEN ZIJN? DAN IS DE JONGEN VERDIKKEME NOG GOED TERECHTGEKOMEN!

TUUR LEGDE ZICH GAANDEWEG NEER BIJ ZIJN SITUATIE ALS ANALFABEET EN TOEN HIJ VOLWASSEN WAS GEWORDEN, VOND HIJ NAAST ZIJN WERK EEN ANDERE MANIER OM ZIJN FANTASIE DE VRIJE LOOP TE LATEN: HIJ MAAKTE EEN KAMISHIBAI EN DAARIN SCHOOF HIJ GROTE GESCHILDERDE PRENTEN.

NA HET WERK IN DE SCHRIJNWERKERIJ LIEP HIJ VAAK NAAR DE TIENSE GROTE MARKT EN DAAR NAM HIJ DE BEL VAN DE BELLENMAN OVER. DAT VOND DIE HELEMAAL NIET ERG. TUUR LIET DE BEL KLINGELEN ZO HARD HIJ KON. DAN KWAMEN ALLE KINDEREN DIE HET HOORDEN ALGAWU OP HEM TOEGELOPEN OM TE LUISTEREN NAAR ZIJN WONDERLIJKE VERHALEN. BIJ BOSJES VERSCHENEN ZE VANUIT ALLE HOEKEN EN KANTEN, MET OF ZONDER SCHOENEN, MET OF ZONDER 'KLAK'. IN KLEERMAKERSZIT GINGEN ZE ZITTEN OP DE RUWE KASSIËN. SOMMIGEN HADDEN DAARVOOR JUTE ZAKKEN BIJ ZICH OF EEN BUSSELTJE STRO. ZIJN VERHALEN WERDEN STEEDS ANDERS VERTELD, SIMPELWEG OMDAT HIJ ZE NIET KON OPSCHRIJVEN. OOK WAREN ER VAAK DINGEN GEBEURD WAARUIT HIJ NIEUWE INSPIRATIE PUTTE. DE KINDEREN LIT DE DORPEN EN DE STAD AANBADEN HEM.

LATER SCULPTEERDE HIJ HOUTEN POPPEN EN MET STOKJES EN TOUTWJES LIET HIJ DIE BEWEGEN, ZODAT ZIJN VERHALEN ECHT TOT LEVEN KWAMEN. HIJ WERD STEEDS BEHENDIGER IN HET POPPENSPEL. TUUR WAS ERG GELIEFD IN DE PAROCHIE, OOK AL WAS HIJ EEN BASTAARDKIND EN MOGELIJK DE ZON VAN DE GESLEPEN PIERLALA, DE MAN DIE ZIJN LEVEN HAD GEBETERD EN OOK ZONDER DRONKENMANSPRAAT OPNIEUW DE DEUR VAN DE SINT-GERMANUSKERK WIST TE VINDEN.

DE STADSNOTABELN KWAMEN NOOIT NAAR HEM LUISTEREN, MAAR VANACHTER HUN RAMEN SLOEGEN ZE HET SCHOLWISPEL VAAK GADE. TOCH WEL EEN BIJZONDERE KNAAP, DIE DEKSELSE VLIJRTOREN, ZO STOOTTEN ZE ELKAAR SOMS AAN, TERWIJL ZE HUN PIJP OPNIEUW VULDEN. ZE ZOULDEN HEM VOORTAAN VRAGEN OM RELIGIEUZE FIGUREN EN SIERLIJKE TRAPLEUNINGEN TE BEELDHOUWEN EN HEM NOG ANDER FRAAI HOUTSNIJWERK LATEN UITVOEREN, WANT ZE WAREN TE WETEN GEKOMEN DAT HIJ DAARIN AL EVEN BEDREVEN WAS GEWORDEN ALS ZIJN ADOPTIEVADER.

OP EEN DAG RICHTTE DE NOTARIS ZICH VOOR EEN OPDRACHT TOT TUUR IN PLAATS VAN TOT ZIJN ADOPTIEVADER. NET ZOALS ZIJN ARME VADER AANVAARDEDE HIJ ZO'N OPDRACHT MAAR AL TE GRAAG, WANT DE CENTEN GINGEN NAAR HET GEZIN DAT HEM HAD OPGEVANGEN EN OPGEVOED ALS EEN EIGEN ZON.

GAANDEWEG ONTSPON ER ZICH ECHTER EEN DISCUSSIE, WANT TUUR WILDE ER WEL BEHOORLIJK VOOR WORDEN BETAALD. "WAT BEN JE TOCH EEN VERWAAND EN ARMETIERIG KLOMPENMAKERTJE!!", BARSTTE DE NOTARIS LOS. "DE DOKTER HAD MIJ ER AL VOOR GEWAARSCHUWD DAT JE SOMS WEL EEN 'VRANKE' BEK OPZET EN JE PLEK OP DE WERELD MOGELIJK NOG NIET GOED KENT. AL VAN JONGS AF AAN PROBEER JE JE OP GELIJKE HOOGTE TE PLAATSEN MET ONS. JE WAAGDE HET ALS SNOTNEUS ZELFS AAN DE DOKTER TE VRAGEN OM JE TE LEREN LEZEN. ZO VEEL ONBESCHAAMDEID, HET IS ONGEHOORD!" EN ZIJN TOORN NAM NOG TOE. "VERGEET NIET DAT JE EIGENLIJK EEN RECHTELOZE BASTAARDZON BENT. WE KENNEN NOG NIET EENS JE ECHTE FAMILIENAAM. NAAR HET SCHIJNT BEN JE DE ZON VAN DIE VRIJBUIER, DIE VERVLOEKTE PIERLALA DIE KERK EN STAAT OPLICHTTE MET ZIJN ZOGENAAMDE VERRIJZENIS."

TUUR WAS GESCHOKT. WAAR KWAM DIE WOEDE OPEENS VANDAAN? WAS HET UITOEFENEN VAN EEN AMBACHT DAN NIETS WAARD IN HUN BEBRILDE OGEN? WAT EEN PRETENTIE HADDEN DEZE HEREN EN HOE WEINIG BESEFTEN ZE DAT! VANBINNEN VOELDE HIJ DITMAAL GEEN SCHAAMTE MEER OVER ZIJN WEDERWOORD, MAAR NU VOELDE HIJ ZELF WOEDE OPBORRELEN. GELUKKIG LITTE ZICH DAT ENKEL IN EEN ROOD AANLOPEND GEZICHT EN TWEE GEBALDE VUISTEN. HIJ DRAAIDE ZICH SNEL OM EN LIEP NAAR DE SCHUUR OM AF TE KOELN. IEMAND DE RUG TOEKEREN HOORDE NATUURLIJK OOK WEER NIET, MAAR HET WAS AL TE LAAT. HIJ KENDE OVERIGENS NIET ALLE REGELS VAN DE ETIQUETTE, WANT DE BELEEFDPHEIDSSCHOOL WAS ER ENKEL VOOR HERENBOEREN EN MANNEN MET POLITIEKE MACHT.

TUUR KREEG DE OPDRACHT NIET, MAAR VANAF TOEN BEGON HIJ IN ZIJN ATELIER BEELDEN TE MAKEN VAN HET OVERGEBLEVEN WORTELHOUT VAN DE SCHONE BEUKEN EN EIKEN UIT HET OUDENBOS EN HET GASTHUISBOS. DAT HOUT WERD GEBRUIKT VOOR MECHELSE KASTEN. HET ENE NA HET ANDERE BEELD WERD GEBEITELD EN NA ENKELE JAREN HAD HIJ EEN HELE REEKS HEILIGENBEELDEN VERZAMELD, AL HAD NIEMAND HEM ER OIT OM GEVRAAGD.

HOEWEL DOKTERS IN DIE TIJD VOORAL WIJN EN JENEVER DRONKEN, WAREN ER TOCH DRIE TIENSE DOKTERS, DOKTER GEENS, HENDRIX EN VAN ALDENAEDE, DIE ZELF BIER BROWDEN. ZE DEDEN DAT NIET ALLEEN VOOR HET VOLK, MAAR VOORAL TOT GROOT GENOEGEN VAN ZICHZELF EN HUN DOKTERS PRAKTIJK.

HOE DAT KWAM? WEL, THEOFIEL PIERAERTS OVERREEDDE HEN OM AANDEELHOUDER TE WORDEN IN ZIJN BRASSERIE PIERAERTS AAN DE VISMARKT. NATUURLIJK MOESTEN ZE NIET ZELF DE HANDEN UIT DE MOULVEN STEKEN: ZE DIENDEN ALLEEN MAAR TE INVESTEREN EN NADIEN EEN DEEL VAN DE WINST OP TE STRIJKEN. PIERAERTS KENDE DE DOKTERS GOED, WANT ZIJN HUIS, 'DE ARK VAN NOË', BEVOND ZICH NAAST DE KLINIEK VAN DE CELLEBROEDERS, WAAR DE DOKTERS WERKTEN. EEN LID VAN DE FAMILIE GEENS HULDE OVERIGENS MET EEN PIERAERTS EN OVERAL WAAR FAMILIES WERDEN GEKRUIST, ONTSTONDEN NIEUWE ALLIANTIES, OOK ZAKELIJKE. DAT BIER ZOU ZEKER AANSLAAN, ZO ARGUMENTEERDE PIERAERTS, EN ZE ZOULDEN HET NOG KUNNEN AANBEVELEN BIJ HUN PATIËNTEN. (HET DRINKEN VAN BIER WERD IN DIE TIJD INDERDAAD STERK AANBEVOLEN OM GEZONDHEIDSRDENEN, AANGEZIEN HET WATER NIET ALTIJD ZUIVER EN DRINKBAAR

WAS EN HET MOGELIJK DUS OOK ZIEKTEN, ZOALS TYFUS, KON VERSPREIDEN. ZELFS ZUIGELINGEN KREGEN BIER TE DRINKEN!) DE DOKTERS ZAGEN DAT VOORSTEL WEL ZITTEN. OF ZAGEN ZE DE ZOETE PILS WEL ZITTEN? BROUWERIJHOEVE THEOPHIEL PIERAERTS EN COMPAGNIE OP DE VISMARKT WERD ALLESZINS OMGEDOOPT TOT 'BROUWERIJ VAN DE DOKTERS'. DE ZOETE PILS VAN TIENEN KREEG DE NAAM 'DOKTERSBIER'. VELE KROEGEN HADDEN HUN EIGEN BROUWSEL, MAAR DOKTERS DIE BIER BROUWDEN WAREN OOK IN DIE TIJD ERG BIJZONDER. ZE MOESTEN HET GERSTENAT OOK TELKENS UITTESTEN. LI BEGRIJPT...

OP EEN SCHONE MORGEN WANDELDE ROSSE TUIJR AL FLUITEND, MET ZIJN HANDEN IN ZIJN ZAKKEN, VOORBIJ HET BIERDEPOT VAN DE COMPAGNIE PIERAERTS. WAT HIJ DAAR ZAG OVERTROF ZIJN VERBEELDING EN ZOALS JE WEET HAD HIJ DIE AL IN OVERVLOED. HIJ KNIPPERDE NOG EENS MET DE OGEN OM TE ZIEN OF HIJ WEL ECHT GOED WAKKER WAS. DAAR LAGEN DE DRIE DEFTIGE DOKTERS HEEL ONFATSOENLIJK OP DE GROND ONDER DE INRIJPOORT VAN DE BROUWERIJ. WAREN ZE HET NIEUWE BROUWSEL AAN HET TESTEN? HADDEN ZIJ HUN PATIËNTEN NIET STEEDS AANGERADEN HUN BROUWSEL REGELMATIG, MAAR STEEDS MET MATE TE DRINKEN OM NARIGHEID TE VERMIJDEN? IN DEZE BESCHONKEN TOESTAND ZAGEN ZIJ ER ZELF ALLESBEHALVE GEZOND UIT. EEN GEWIJD TAKJE SPIKDOORN (= MEIDOORN) UIT HAKENDOVER IN HUN BORSTZAK STOPPEN OM DE BOZE GEESTEN TE VERDRIJVEN, OF AFDALEN IN DE GROT EN ZICH LAVEN AAN DE HASPOELBRON ONDER DE O.L.V-TEN-POELKERK ZOU HEN IN DEZE TOESTAND VAST OOK NIET VEEL HELPEN.

DE MANNEN DIE EEN PINT DRONKEN IN CAFÉ 'HET ANKER' KWAMEN NAAR BUITEN OM HET SCHOUWSPEL TE BEKIJKEN. OMWONENDEN

UIT DE HOEGAARDEN- EN DE SAINT-KATHARINASTRAAT KWAMEN AANGELOPEN. DIKKE, BRUTALE VROUWEN MET LANGE ROKKEN WEZEN BESTRAFFEND NAAR HEN EN SPRAKEN ER LUIDKEELS SCHANDE VAN. 'ZWETTE JULIA', HET GEMEENSTE EN BERUCHTSTE RODDELWIJF, ZAG NIJ HAAR KANS SCHOON OM AF TE REKENEN MET DE HEREN VAN STAND VAN WIE ZE HET GESNOEF ZO BELU WAS. ZE WEESE HEN AAN MET DE VINGER EN RIEP HEN ONDERTUSSEN VUILBEKKEND TOE: "ZIE ZE DOWE IS LAAIJE, 'T ZEN JUST DREI ZOEGE! IN HUNNE MESTSTAL!"

ALLE OMSTAANDERS BEGONNEN TE LACHEN EN 'ZWETTE JULIA' GENOOT VAN ZOVEEL BIJVAL. MISSCHIEF WAS HET OPZWEPEN VAN DE MENIGTE HAAR ENIGE TALENT... DAAR BLEEF HET ECHTER NIET BIJ, WANT VANAF DAT MOMENT HEETTE HET ALOM GEKENDE 'DOKTERSBIER' PLOTS 'ZOEGE' EN NIEMAND DIE DAAR NOG WAT AAN KON VERANDEREN. OMDAT HET NIEUWS VAN DE DRIE ZATTE DOKTERS OP DE KASSEIEN ZICH ALS EEN LOPEND VUURTJE VERSPREIDDE, WERD HET BIER ALSMAAR MEER GEDRONKEN. (HET WAS ALVAST UITSTEKENDE RECLAME EN ONZE TUIJR HAD WEER EEN NIEUW VERHAAL.)

IN HET CAFÉ KLONK HET VANAF DAN: "OMDAT HET ZO HEILZAAM IS. SCHOL!". "JO, JO VRAAG HET MOR AAN ONZE ZATTE DOKTOORS, DEI KUNNE ER VAN MEISPRAIKE", ZO LACHTEN DE VROUWEN, DIE HUN MANNEN IN DIE TIJD NOG NAAR HET CAFÉ VERGEZELDEN. MAAR HET LACHEN VERGING HEN AL SNEL WANNEER DE MANNEN BLEVEN DRINKEN EN LUIDRUCHTIGER WERDEN NAARMATE DE AVOND VORDERDE. EN DE DOKTERS? TJA, DIE VERDIENDEN INDERDAAD EEN AARDIGE CENT AAN HUN BROUWSEL, WANT ERGENS SMEEDDE HET VOORVAL EEN BAND, ZO VONDEN ZIJ. DE KLOOF TUSSEN DE KLASSEN WERD WEER WAT KLEINER. DE OMZET STEEG OPZIEBAREND, MAAR MET HUN REPUTATIE GING HET MINDER GOED. GEKRENKTE TROTS WAS NATUURLIJK ERG PIJNLIJK VOOR DE HEREN VAN STAND. DAT GOLD NIET ALLEEN VOOR DEZE MANNEN ZELF, MAAR OOK VOOR HUN VROUWEN, HUN FAMILIES EN EIGENLIJK VOOR GANS DE FRANSSPREKENDE TIENSE ADELSTAND. OOK IN HUN EIGEN KRINGEN WERD ER NAMELIJK SCHANDE VAN GESPROKEN.

TUIJR DRONK OOK BIER, MAAR ALTIJD MET MATE, DUS DAARAAN KON HET NIET LIGGEN DAT HIJ NA DE HOUTKAP TWEE VINGERS KWIJTSPEELDE AAN EEN LIER DIE PLOTS WERD OPGESPANNEN DOOR VOORUITLOPENDE BOERENPAARDEN. ZIJN RECHTERWIJS- EN MIDDELVINGER HINGEN NOG NAUWELIJKS VAST AAN ZIJN HAND. DE DOKTER, DIE HEM OIT HAD AFGESNAUWD TOEN HIJ NOG EEN KLEINE JONGEN WAS, WERD ER NIJ BIJ GEROEPEN. OOK DOKTER HENDRIX WAS EEN VAN DE DRIE ZATTE DOKTERS GEWEEST.

WILDE HIJ DE VINGERS ER WEER AANHECHTEN, ANDERS ZOU TUIJR NIET MEER IN DE SCHRIJNWERKERIJ KUNNEN WERKEN? DE DOKTER DEED ZIJN UITERSTE BEST, MAAR MOEST ZE HELAAS AMPUTEREN. DAT VOND DE ARTS ZELF BEST WEL SPIJTIG, WANT ER ZOU AAN TUIJR EEN GROOT TALENT VERLOREN GAAN. ZO'N INGREEP HIELD BOVENDIEN ALTIJD EEN RISICO IN: DE WONDE MOCHT NIET INFECTEREN. TUIJRS VADER KON DE DOKTER ECHTER NIET BETALEN EN DAT GRIEFDE DE MAN ERG. DAAROM VROEG TUIJR, DIE ONDANKS DE PIJN GOED BIJ ZINNEN WAS, OF DE DOKTER MISSCHIEF WAT WILDE HEBBEN UIT ZIJN SCHRIJNWERKERSATELIER. DE ARTS WAS BLIJ MET HET VOORSTEL EN KOOS EEN FRAAI BEELD VAN EEN PALMEZEL UIT HET BIJBELFRAGMENT 'DE BLIJDE INTREDE VAN CHRISTUS IN JERUZALEM'. ZIJN VADER HAALDE HET BEELD VAN HET REK. DE DOKTER BEKEEK HET EN BOOG DAN NEDERIG HET HOOFD. BLIJKBAAR VOELDE HIJ ZICH HIER TOCH WAT SCHULDIG OVER, WETENDE DAT TUIJR NOOIT MEER ZOU KUNNEN BEELDHOUDEN. DUS ERGENS TROK HIJ PROFIJT VAN DIE SITUATIE, ZO MOET HIJ HEBBEN GEDACHT.

"WEET JE, TUUR, JE BENT ZO'N GOEDE VERHALENVERTELLER", ZEI DE DOKTER. TUUR KEEK HEM AAN. "ZOU JE MET JE VERTELKUNST ONZE REPUTATIE TERUG KUNNEN OPSCHROEVEN, WANT WE WORDEN VAAK BESCHIMPT EN UITGELACHEN OP STRAAT? DAT KAN ZO TOCH NIET LANGER! JE MAG NATUURLIJK NOG WEL VERTELLEN OVER ONS BIER EN JE MAG ZELFS DE NAAM 'ZOE'G' BEHOUDEN, MAAR MAAK ER ALSTUBLIEFT IETS VROLIJKS EN DEFTIGS VAN, WANT DAT IS ONS BIER EIGENLIJK OOK. HET 'DOKTERSBIER' IS GEZOND VOOR LIJF EN LEDEN EN ONZE ZOETE PILS VERSCHAFT IEDEREEN PLEZIER."

TUUR VOND HET WEL EEN GOED IDEE EN HIJ ZEI OP IN ZIJN SCHOONSTE VLAAMS: "IK KAN JE EVENWEL NIET GARANDEREN DAT HET VERHAAL STEEDS HETZELFDE WORDT DOORVERTELD, WANT DAARVOOR HEBBEN DE PAROCHIANEN EN IK VEEL TE VEEL FANTASIE." "JA, JA, IK WEET HET WEL", GING DE DOKTER VERDER. "JOUW VADER IS MOGELIJK PIERLALA." DAAR SCHROK TUUR TOCH WEL EVEN VAN. ZOU HET DAN TOCH WAAR ZIJN WAT HEM OOIIT DOOR DE NOTARIS WERD VERWETEN? "JA, PIERLALA, DE VRIJBUITER ... HIJ WAS OOK EEN GETALENTEERD VERHALENVERTELLER!", VERKLAARDE DE DOKTER. "HIJ WAS NIET DOM. ALS DIE MAN HAD KUNNEN SCHRIJVEN, WAS HIJ VAST NOG EEN GOED POLITIEK VERSLAGGEVER GEWORDEN." TUUR KEEK EVEN NAAR ZIJN OUDERS. ZIJ ZEIDEN: "OCH TUURKE, DAT VERHAAL IS NOËT BEVESTIGD. WE WIETEN ALIEN DAT OUR JOENGE MOEDER TE FEL WAS VERZWAKT EN DAT GIEN HULP HEUR NOG KON BATE. NIEMAND HEI ECHTER OOIIT MÊ ZEIKERHEIT GEWIETEN VAN WIE ZIJ ZWANGER WAS. HET SCHOON KIND WAS ELVERIGES VUUL TE JOENG OM AL KINDEREN TE BAREN. BOVENDIEN, DE DOOI MOET GE MÊ RUST LOËTE. GE MOOÏT GEN AU GIESTEN WAKKER SCHUIDE."

DE DOKTER KNIKTE BEVESTIGEND EN WAS INVOELEND GENOEG OM TE BESEFFEN DAT DIT GEEN LEUK NIEUWS IS ALS JE NET TWEE GEOEFENDE VINGERS HEBT VERLOREN, ZODAT JE NOOIIT MEER JE VAK KAN UITOEFENEN. HIJ BEMERKTE EN INTERPRETEERDE DE TRIESTE BLIK VAN TUUR EN PLOTS HERINNERDE HIJ ZICH WEER DAT VRIJPOSTIGE, ROODHARIGE JONGETJE DAT ZO GRAAG WILDE LEREN LEZEN. DAT BRACHT HEM OP EEN GRANDIOOS IDEE. "TUUR, WAT ZOU JE ERVAN VINDEN ALS IK JE LEER LEZEN EN SCHRIJVEN, WANT LEREN SCHRIJVEN KAN JE OOK MET JE LINKERHAND? DAN KAN JE NIET ALLEEN DE RECEPTUUR OPSCHRIJVEN VAN ONS DOKTERSBIER, MAAR OOK ONS BROUWERSVERHAAL EEN BLIJVENDE NIEUWE WENDING GEVEN, ZODAT HET VOLK ONS VOORTAAN NIET MEER UITLACHT... EN DAN KAN JE AL JE ANDERE VERHALEN BEWAREN VOOR JE NAGESLACHT. JA, JA: NAGESLACHT, IK HEB IMMERS ENKEL TWEE VINGERS MOETEN AMPUTEREN", LACHTTE DE DOKTER VERVOLGENS HARTELIJK OM ZIJN EIGEN ONGELUKKIGE GRAPJE. TUUR VOND DIT EEN FANTASTISCH VOORSTEL. "TE SCHOEN OM WOËR TE ZIJN. DANK OE MENIER DOKTOOR, DAT IS MICH VUUL MIER WEIRT DAN DA HOUTE BIELD VAN DEN PALMEZEL. JO, HE TES MICH ZELFS MIER WEIRT DAN MIJN RECHTERVINGER EN MIJN MIDDENVINGER TESOMEN."

DUS LEERDE DOKTER HENDRIX TUUR LEZEN EN SCHRIJVEN EN VELE VERHALEN VOLGDEN. HET EERSTE VERHAAL WAS NATUURLIJK DE OPGESMUKTE VERSIE VAN HET 'DOKTERSBIER' EN DAN WAS ER NOG HET LIED VAN DE 'ZOE'G' DAT BIJ ELK OOGST-, KERK- EN BIERFEEST WERD GEZONGEN. TUUR LEERDE OOK ZELF HOE BIER WERD GEBROUWEN EN LEGDE DE RECEPTUUR ERVAN VAST. HET BIER WERD NOG GEBROUWEN BINNEN HET FAMILIEBEDRIJF TOT IN 1955! HONDERDEN CAFÉ- EN VOLKSVERHALEN WERDEN DOOR HEM NEERGESCHREVEN, ZOALS HET VERHAAL VAN DE BLAUWE SCHUUR IN BIERBEEK, DAT VAN DE ZALIGMAKER EN DE DERTIENDE MAN IN HAKENDOVER, DAT VAN DE WENSPLUT IN 'T NIEUWHUYS IN HOEGAARDEN ... HIJ SCHREEF OOK TONEELSTUKKEN, ZOWEL BLIJSPLEN ALS TRAGEDIES.

HET DUURDE NIET LANG OF EEN SCHOON VROUWKE LIET HAAR OOG VALLEN OP DE DROMERIGE TUUR, DIE ZO GOED KON VERTELLEN EN SCHRIJVEN. TUUR HAD HAAR VAAK VANUIT ZIJN OOGHOEK IN DE GATEN GEHOUDEN. STIEKEM DUS, MAAR DAT WAS DEZE SCHONE BLOMME MET DE LANGE VLECHTEN NIET ONTGAAN. TUUR WIST EIGENLIJK NIET HOE HIJ HET MET HAAR MOEST AANLEGGEN. HIJ HAD BIJWIJLEN WEL EEN GROTE MOND, ZEKER WANNEER HIJ ONRECHTVAARDIGHEID VOELDE, MAAR IEMAND ZIJN LIEFDE VERKLAREN WAS TOCH WEL ANDERE KOEK. ZIJN GEVOELENS TONEN EN HET RISICO LOPEN GEKWETST TE WORDEN, AFGEWEEZEN OF UITGELACHEN ... HO MAAR! EN TOCH, TIJDENS DE EERSTVOLGENDE TIENSE KERMISS WAS HET AL KOEKENBAK, WANT HAAR BLOZENDE BLIKKEN KONDEN ECHT NIET FOUT WORDEN GEINTERPRETEERD. NIET LANG DAARNA TROUWDE TUUR MET KRIEKEMIEKE VAN BOER BAEKE EN DE PASTOOR ZEGENDE HET HUWELIJK IN BOVEN DE WITTE MOLENSTEEN IN DE KAPEL VAN GRIMDE. IN DE ZOMER VAN HET VOLGENDE JAAR LIEP HIJ ARM IN ARM MET ZIJN GOEDLACHSE EN AL EVEN TROTSE KRIEKEMIEKE OP DE TIENSE KERMISS ROND MET EEN ROSSE TIENSE 'KWEIKER' VAN DRIE MAANDEN IN ZIJN FIERE NEK.

TUUR JUNIOR ZOU NOG EEN JAARTJE MOETEN WACHTEN VOOR HIJ EENDJES ZOU KUNNEN VISSEN, DUS BESLOOT HET VERLIEFDE ECHTPAAR MAAR EEN DUIT IN HET ZAKJE TE DOEN EN TE GAAN KIJKEN NAAR DE GLADDE WORSTELAAR VAN 200 KILO, DE VROUW MET DE LANGE BAARD EN DE SLAGENMAN MET DE GESPLETEN TONG. NADAT ZE DE TENT VERLIETEN, TROKKEN ZE NATUURLIJK NET ALS ELK ANDER NAAR DE KROEG. ZE WERDEN ER GETRAKTEERD OP EEN LEKKERE 'ZOE'G.

"SCHOL TUUR EN KRIEKEMIEKE, ULLE IESTE IS VAN MENIER PASTOOR! EN OEP ADVIEZ VAN DE HEREN DOKTOORS EH!!" MIJNHEER PASTOOR HIELD IMMERS ZOWEL VAN WIJN ALS VAN BIER. SAMEN ZONGEN ZE DAN DIT ZOEGLIED:

LIED VAN DE ZOE'G

WEL VRIENDEN HEBT G'HET BIER GEPROEFD
VERSCHENEN DEZER DAAG,
HETWELK DE PIJN EN SMART VERDOEFT,
WANNEER HET SPOELT DE MAAG,
HET GEEFT ONS VREUGD EN PLEZIER,
KENT GIJ DE NAAM VAN AL DAT BIER.

'T ZOE'G ZEGT PIERLALASASA
'T ZOE'G ZEGT PIERLALASASA

'T IS LEKKER EN HET IS VOORWAAR,
HEEL ZUIVER EN ZEER KLAAR,
EN HEER EN BOER AL DRINKT G'EEN VAT,
GE WORDT NOCH ZIEK, NOCH ZAT,
HET GEEFT KRACHT EN OVERMOED,
EN HET DOET AAN ONS HARTE GOED.

DE ZOE'G ZEGT PIERLALASASA
DE ZOE'G ZEGT PIERLALASASA

EN OVERAL VINDT MEN DAT NAT,
IN DORPEN EN IN DE STAD,
PANKARTEN MELDEN U ZIJN NAAM,
OP DEUREN EN OP 'T RAAM,
EN OVERAL VINDT MEN DE ZOE'G,
NOOIIT HEEFT MEN VAN DAT BIER GENOEG.

DRINKT ZOE'G ZEGT PIERLALASASA
DRINKT ZOE'G ZEGT PIERLALASASA

ALS MEN GEKWELD IS DOOR DEN DORST,
DRINKT HAAST EEN PINT OF TWEE,
'T IS EEN REMEDIE VOOR DE BORST,
HET GEEFT PLEZIER EN VREE,
EN JAN EN PIER IN DORP EN STAD,
DIE DRINKEN VAN HET VROLIJKE NAT.

VAN ZOE'G ZEGT PIERLALASASA
VAN ZOE'G ZEGT PIERLALASASA

GE MOET NIET SCHRIKKEN VAN ONS BIER,
EEN PINTJE DRIJ OF VIER,
MAAKT U GEWEND AAN HET LEKKER NAT,
IN FLESSCHEN OF VAN 'T VAT,
GE ZULT MET VREUGDE SLAPEN GAAN,
EN 'S MORGENS HEEL GEZOND OPSTAAN.

DE ZOE'G ZEGT PIERLALASASA
DE ZOE'G ZEGT PIERLALASASA

JA VRIENDEN WILT GE VROLIJK ZIJN,
DRINKT ZOE'G IN PLAATS VAN WIJN,
EN WILT GE LEVEN JAREN LANG,
HEB VAN DE ZOE'G DAN GEEN BANG,
EN ZIJT GE ZIEK OF HEBT GE PIJN,
DAN IS ZOE'G HET BESTE MEDICIJN.

WEL KAMMEOADE HAAI GET BIER GEPREUFD
VERSCHAIINE DAAIZEN DAG
WA DE PIJN EN SMART VERDOEFT,
AS ET SPULT DE MAAG
ET GEFT ONS VREUGD EN PLEZIER,
KINT GE DE NAAM VAN AL DA BIER.

'T ZOE'G ZAAIT PIERLALASASA
'T ZOE'G ZAAIT PIERLALASASA

TES FIJN EN TES ECHT WOËR
IËL ZAAVER EN IËL KLEEËR
EN IËR EN BOER AL ZAPT GE E VAT
GE W T NOCH ZIK, NOCH ZAT,
ET GEFT FORSSSE EN ELVERMOED,
EN ET DOET AN ONS T GOED.

'T ZOE'G ZAAIT PIERLALASASA
'T ZOE'G ZAAIT PIERLALASASA

EN ELVERAL VINGT GE DA NAT,
IN DARREPE EN INT STAD,
PANKARTE VERTELLE OECH ZENNE NAAM,
OEP DEURE EN OP RAAM,
EN ELVERAL VINGT GE DE ZOE'G
NOEËT HAAI GE VAN DA BIER GENOEG.

DRINKT ZOE'G ZAAIT PIERLALASASA
DRINKT ZOE'G ZAAIT PIERLALASASA

AS GE GEPOLOGD ZET DEUR DEN DAST,
DRINKT RAP EEN PINT OF TWIEË,
TES EEN REMAIDE VEUR DE BAST,
ET GEFT PLEZIER EN VRAIDE,
EN JAN EN PIER IN DARREPE EN STAD,
DEI DRINKE VAN ET PLEZANTE NAT.

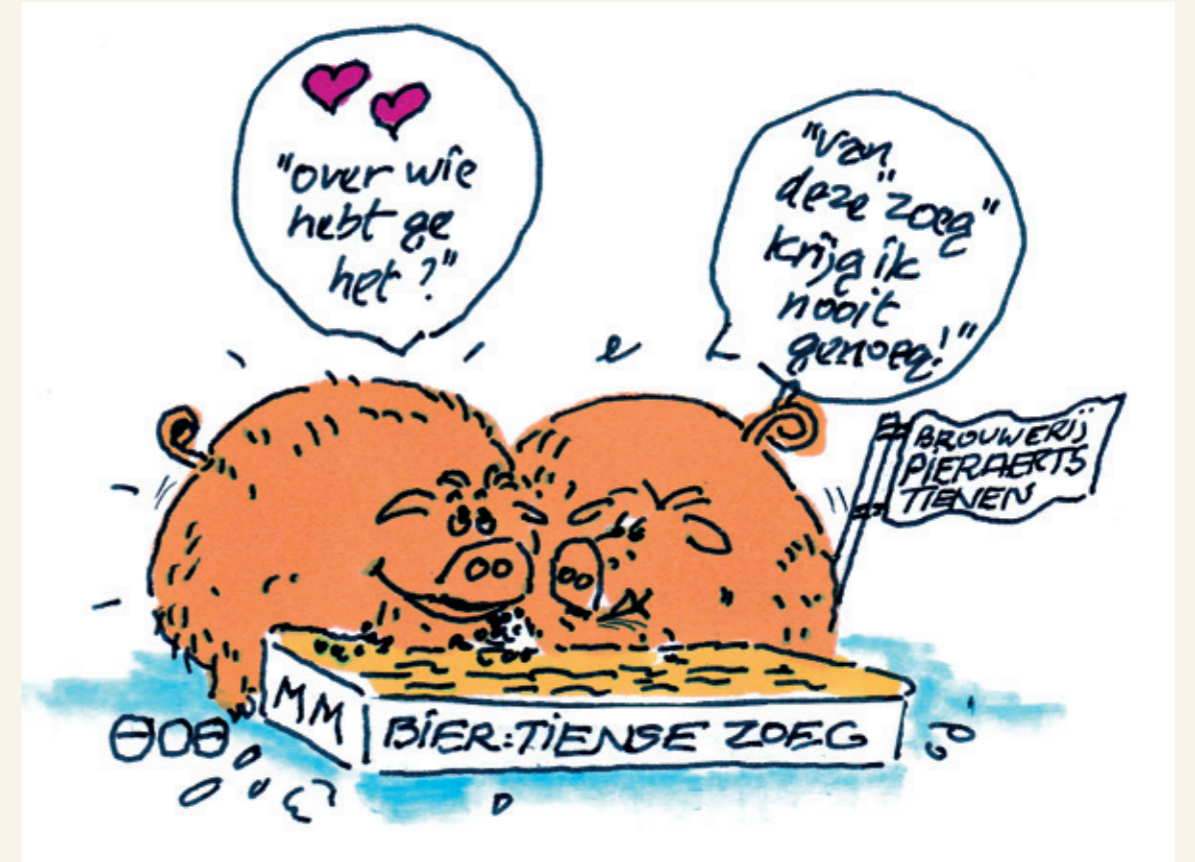
VAN ZOE'G ZAAIT PIERLALASASA
VAN ZOE'G ZAAIT PIERLALASASA

GE MOET NI VERSCHIEDE VAN ONS BIER,
E PINKE DREI OF VIER,
MAKT OECH GEWOEËN AN ET FIJNE NAT,
IN FLESSE OF VANT VAT,
GE ZULT BEI VREUGDE SLOOPE GON,
EN 'S MERREGES IËL GEZOND OPSTOËN.

'T ZOE'G ZAAIT PIERLALASASA
'T ZOE'G ZAAIT PIERLALASASA

JA VRINDE WILT GE PLEZANT ZEN,
DRINKT ZOE'G IN PLEK VAN WIJN,
EN WILT GE LEËVE JOOËRE LANK,
HAAIT DAN VAN DE ZOAG GINNE SCHRIK,
EN ZE GE ZIK OF HAAI GE PIJN,
DAN ES ZOE'G HET BESTE MEDICAMENT.

DE ZOETE PILS ZIT TERUG IN DE VATEN

Het legendarische doktersbier Zoeg verdween toen brouwerij Piraerts omstreeks 1950 werd overgenomen door Stella Artois, doch vandaag vloeit het streekbier opnieuw in de Tiense pinten. Initiatiefnemer Miel Mattheus riep daarvoor de hulp in van de gekende bierbrouwer Pierre Celis uit Hoegaarden en de familie Piraerts. Het herontdekken van het oude recept lukte wonderwel, en dat dankzij de vakkennis van Marc Andries van brouwerij De Vlier uit Holsbeek. Nu kan je het zoete pilsbier opnieuw proeven.

Miel was ooit werkzaam in het onderwijs. Daarna werkte hij als commercieel verantwoordelijke voor Pierre Celis en zo werd hij ingewijd in het biervak. Bierlegende (wijlen) Pierre Celis en Miel waren beste maten. Miel houdt van zijn streek en doet er alles aan om Tienen en haar rijke geschiedenis en tradities springlevend te houden.

De opbrengst van de verkoop gaat naar de Mediclowns Hageland, want ook daarvan is Miel de bezieler. Eerder al bracht hij de Tiense Kweiker op

de markt, een biologisch bier dat in drie varianten komt: donker, tripel en amber. Het wordt gebrouwen volgens het Duitse 'Reinheitsgebot' met niets anders dan de vier basisingrediënten: water, gerstemout, hop en gist.

Info

Alle info omtrent de biologische bieren De Zoeg, de Tiense Kweiker Tripel (8,5 %), de Tiense Kweiker Amber (6 %) en de Tiense Kweiker Donker (6,5 %) zijn te verkrijgen zijn bij:

PROMACO VISION cv

Sliksteenvest 5 bus 6

B- 3300 Tienen

<http://promacovision.handelsguids.be>

gsm-nummer: 0477/400 950

DE HERLANCERING VAN DE ZOEG

Eendenpaté krijgt Tiense smaak

TIENEN

Het seizoen van de wildgerechten is volop bezig. Bij Dieu en in Den Aflaat in Tienen serveren ze een nieuw streekgerecht: Eend met Tiense kweiker.

Ronny Hendrickx en Werner Thomas van restaurant Dieu en Den Aflaat zijn de bereiders. In een blok van tien kilo Tiense eendenpaté kieperen ze een liter van het typisch Tiens bier Kweiker, dat binnenkort ook als kerstbier in het glas komt. 'Kweiker' is een schimpnaam voor eend en al sinds de Middeleeuwen ook voor een Tienenaar. Het bier kwam in de fles door toedoen van Miel Mattheus, de man van de culinaire streekgeneugten. Een pint van zijn biologisch gebrouwen triplebier kost in café 2,5 euro, maar een deel ervan komt terecht in de kas van de Mediclowns, die in ziekenhuizen zorgen voor vermaak van kinderen. Mattheus is er voorzitter van.

Het kweikerspatégerecht is de opvolgervan de everzwijnpaté met Zoeg, een typisch Tiens bier waaraan destijds geneesheren zich te goed deden. Ook dat gerecht werd drie jaar geleden door Ronny en Werner opnieuw gelanceerd. In die paté zaten appels verwerkt. In de artisaan bereide eendenpaté zitten Tiense suiker, rode ajuin en peren. 'Kwestie van de smaak aan te passen', zegt Ronny Hendrickx. Hij serveert het gerecht of verkoopt de paté in zijn winkeltje

Ronny Hendrickx (l), Sven Goossens, Werner Thomas en Miel Mattheus presenteren de eendenpaté met Tiense Kweiker.

naast het restaurant. Werner van Den Aflaat verkoopt aan de Veemarkt het product in kleine bakjes. De paté wordt opgediend met salade en confituur. Maar het kan ook als stukjes toast met een rozijntje op het beleg. Uiteraard hoort bij het nuttigen een stevige pint Tiense Kweiker.

Bron: Nieuwsblad - 18 oktober 2012

VOORINTEKENAARS & SPONSORS

wat moet ik me hier bij voorstellen???

1 pag voorzien...
om uit te komen op een katern van 4 pagina's
nog te lay-outen